

Indenrigs- og Sundhedsministeriet

Dato:

Kontor: 3.s.kt.

J.nr.: 2005-12166-49

Sagsbeh.: JMJ

Fil-navn: endeligt svar spm. nr. 169

Besvarelse af spørgsmål nr. 169 (Alm. del), som Folketingets Sundhedsudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 7. december 2005

Spørgsmål 169:

"Vil ministeren redegøre for sagsgangen i forbindelse med dækning af diabetikers udgifter ved køb på apoteket af insulin og hjælpemidler (f.eks. strips til måling af blodsukker og kanyler til insulinpenne), og kan ministeren herunder bekræfte, at sagsgangen er som følgende: Sygehuset skriver til patientens kommune, hvorefter en socialrådgiver vurderer i hvilket omfang, der kan ske dækning, hvorefter denne skriver til hjælpemiddelcentralen, som igen skriver til apoteket?"

Svar: Jeg skal indledningsvis oplyse, at den offentlige sygesikring yder tilskud til insulin til insulinkrævende diabetikere.

For så vidt angår diabetikers muligheder for støtte efter den sociale lovgivning har jeg anmodet Socialministeriet om et bidrag til brug for min besvarelse.

Det fremgår af Socialministeriets udtalelse, at der kan ydes støtte efter servicelovens § 84 og § 28 til egenbetaling af medicinudgifter mv.

Ved Ankestyrelsens afgørelse (SM C 29-04) blev det således slået fast, at personer med insulinkrævende diabetes er omfattet af personkredsen for servicelovens § 84 (Lovbekendtgørelse nr. 1187 af 7. december 2005). Der kan derfor søges om dækning af egenbetalingen til medicin efter servicelovens § 84 om nødvendige merudgifter til personer mellem 18 og 65, som ikke modtager førtidspension efter de regler, der var gældende før 1. januar 2003.

Til børn og unge under 18 år kan der søges om dækning af medicinudgifter efter reglerne i servicelovens § 28. Såfremt der er andre medicinudgifter, der følger af funktionsnedsættelsen, vil udgiften hertil efter en konkret vurdering også kunne indgå i beregningen af merudgiften. Der kan henvise til Ankestyrelsens afgørelse SM C-28-05.

Der kan desuden søges om dækning af merudgifter til lægeordineret diæt-kost til insulinkrævende diabetikere, samt andre nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse, der følger af funktionsnedsættelsen.

Ansøgning om dækning af nødvendige merudgifter efter servicelovens § 28 eller § 84 rettes til kommunen, som har pligt til at foretage en konkret og individuel vurdering af den enkeltes sandsynliggjorte merudgifter.

For at komme i betragtning til merudgiftsydelse efter § 84, skal ansøgeren kunne sandsynliggøre årlige merudgifter for mindst 6.000 kr. – eller 500 kr. pr. måned. Hvis ansøgerens merudgifter overstiger denne 'bagatelgrænse' udbetales basisbeløbet på 1.500 pr. måned til dækning af de nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse. Basisbeløbet øges første gang med 500 kr. pr. måned til i alt 2.000 kr. pr. måned, når der kan sandsynliggøres merudgifter for mindst 1.750 kr. pr. måned. Beløbet, der ydes til dækning af merudgifter, er uafhængigt af ansøgerens indkomst og er ikke skattepligtigt.

Efter servicelovens § 28 kan der udbetales tilskud til nødvendige merudgifter til børn og unge med nedsat fysik eller psykisk funktionsevne, når de sandsynliggjorte årlige udgifter udgør mindst 3.708 kr. (2006). Beløbet reguleres en gang årligt.

Tilskuddet fastsættes på baggrund af det sandsynliggjorte behov med udgangspunkt i et standardstøttebeløb på p.t. 2.472 kr. Den mindste merudgiftsydelse, der kan udbetales til børn og unge udgør 309 kr. pr. måned i 2006.

Støtte efter pensionsloven og førtidspensionsloven til egenbetaling af medicinudgifter mv.

Førtidspensionister med diabetes, som er tilkendt førtidspension efter reglerne fra før den 1. januar 2003 ("gamle" førtidspensionister) og folkepensionister, har mulighed for at søge om personligt tillæg til rimelige og nødvendige udgifter, herunder f.eks. udgifter til diætkost, hvis deres økonomiske forhold er særligt vanskelige. Kommunen træffer afgørelse om personligt tillæg efter en nærmere konkret og individuel vurdering af pensionistens økonomiske forhold.

I vurderingen af, om en udgift til diætkost er nødvendig, vil indgå, om der er tale om en lægeordineret diæt. Kommunen skal i hver enkelt sag foretage en vurdering af, hvilke merudgifter pensionisten konkret har til diætkost.

Pensionslovens bestemmelser om personligt tillæg er målrettet de økonomisk dårligt stillede pensionister.

Det kan i øvrigt tilføjes, at folkepensionister og "gamle" førtidspensionister med diabetes endvidere har mulighed for at få almindeligt helbredstillæg til dækning af op til 85 % af deres egne udgifter til fodpleje, som er nødvendig som følge af deres sygdom.

Lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. indeholder de samlede tilskudsmuligheder, som gives til førtidspensionister, der er tilkendt pension før den 1. januar 2003 (Lovbekendtgørelse

nr. 760 af 2. august 2005). Folkepensionister er omfattet af lov om social pension (Lovbekendtgørelse nr. 759 af 2. august 2005).

Støtte efter servicelovens § 97 til hjælpemidler

Endeligt kan der efter servicelovens § 97 om hjælpemidler søges om støtte til injektions- og testmateriale i henhold til § 8 i bekendtgørelse om ydelse af hjælpemidler og forbrugsgoder efter serviceloven (bekendtgørelse nr. 19. af 11. januar 2005).

Det fremgår heraf, at der ydes støtte til f.eks. sprøjter, kanyler, insulinpen, fingerprikker, teststrimler og blodsuktermåleapparatur (halvdelen af den samlede udgift) til insulinkrævende diabetikere og til diabetikere som kombinationsbehandling med insulin og tabletter. Til tabletbehandlede diabetikere, hvor lægen anser jævnlig blodsuktermåling for påkrævet, gives op til 150 teststrimler og fingerprikker årligt.

Efter hjælpemiddelbekendtgørelsens § 3 kan der normalt ikke ydes støtte til hjælpemidler, som ansøgeren selv har skaffet, inden bevilling er givet. I de tilfælde, hvor behovet for hjælpemidlet må anses for uopsætteligt, vil der dog efter en konkret vurdering kunne ydes støtte efter servicelovens § 97, selv om anskaffelse sker, inden kommunen har givet bevilling.

Det fremgår endvidere af punkt 27 i Vejledning om støtte til hjælpemidler og forbrugsgoder (Socialministeriets vejledning nr. 129 af 14. december 2004, som ændret ved vejledning nr. 4 af 11. januar 2005), at afgørelsen af, om der er behov for et hjælpemiddel, træffes på grundlag af en samlet vurdering af ansøgerens situation i forhold til de indhentede oplysninger, jf. retssikkerhedslovens § 5. Det fremhæves endvidere, at det er vigtigt, at sagsbehandlingen forud for afgørelsen sker i et tæt samarbejde mellem borger og sagsbehandler.

Støtte efter servicelovens § 97 om hjælpemidler gives som udgangspunkt til det bedst egnede og billigste hjælpemiddel, jf. § 4 i bekendtgørelsen.

Det fremgår endvidere af hjælpemiddelvejledningen, at kommunen for en del hjælpemidler straks vil kunne træffe afgørelse på grundlag af en ansøgning og de helbredsmæssige oplysninger. Det fremgår specifikt af vejledningen, at dette gælder diabeteshjælpemidler.

Sagsgangen i sager om støtte til egenbetaling af medicinudgifter og til hjælpemidler mv.

Den faktiske sagsgang i de nævnte støttesager vil være forskellig fra kommune til kommune, blandt andet afhængigt af den konkrete opdeling af forvaltninger og afdelinger, aftaler med leverandører m.v., ligesom der kan være stor forskel på, hvilken faggruppe der foretager sagsbehandlingen i de enkelte tilfælde. Det er ikke muligt at sige noget generelt om, hvilken procedure kommunerne følger i disse sager.

